



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum**

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In  
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim  
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

**Leonardelli, Bonaventura**

**Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739**

Q. 1. An sufficiat licentia licentia Ordinarii, vel Parochi, quæ habetur ex  
ratihabitione de futuro, ut Sacerdos alienus assistere possit matrimonio,  
aut etiam tacita de præsentibus?

**urn:nbn:de:hbz:466:1-41144**

## CASUS LXXIX.

*De licentia Ordinarii, vel Parochi ad assistendum  
matrimoniis obtenta, deque Parochi, ac testium presentia.*

**H**ugo nobilis Juvenis, & Rosa paris nobilitatis puella allegatis variis rationibus facultatem obtinent ab Ordinario contrahendi coram Ambrosio sacerdote cognato sponsæ de præscitu proprii Parochi, & præmissis denuntiationibus, salvisque jurebus Parochialibus, qui tamen satis certi de absentia impedimenti, omisso proprii Parochi præscitu, & denuntiationibus, contrahunt non coram Ambrosio tunc ægrotante, sed coram Cleto sacerdote sponsi fratre, & præsentibus aliquot Consanguineis, alteroque die jura Parochialia proprio Parocho persolvunt.

*QUÆR. I. An sufficiat licentia Ordinarii, vel Parochi, quæ habetur ex rati-  
habitione de futuro, ut Sacerdos alienus assistere possit matrimonio, aut  
etiam tacita de præsentibus?*

*QUÆR. II. An quando ab Ordinario committitur extraneo Sacerdoti li-  
centia assistendi matrimonio de præscitu proprii Parochi, vel præmissis  
denuntiationibus. valeat matrimonium, si Parochi præscitus, vel denun-  
tiationes omittantur?*

*QUÆR. III. An valida sit licentia assistendi matrimonio dolo, & mendaciis  
obtenta, aut metu extorta?*

*QUÆR. IV. An ad assistendum matrimonio sufficiant qualescumque testes, &  
an valeat matrimonium contractum coram Parocho, & testibus vi, aut do-  
lo detentis, & invitis?*

453 **A**D I. Q. R. I. Videtur suf- turo. Ratio est. Primò; quia  
ficere ratihabitionem de fu- ad audiendas Confessiones requi-  
ritur

ritur similiter licentia proprii Sacerdotis, cap. omnis utriusque sexus de penit. & remiss. & tamen satis est licentia præsumpta ex ratihabitione de futuro, ut tradunt Host, Sum. t. de penit. & remissio. §. Cui confitendum n. 14. vers. octavo. Henric. d. c. omnis utriusque sexus e. 24. vers. 8. Jac. de Cochis in repetit. ejusdem cap. n. 116. Ubi sic arguunt: *Vallet Confessio, si alienus Sacerdos ponat spem suam in proprium Sacerdotem, ut ratum habeat: ergo similiter sufficiet in matrimonio.* 2. Quia nemo potest ministrare Eucharistiam, aut extremam Unctionem alieno Parochiano sine proprii Parochi licentia, Clement. Dudum, §. Verum, ne parochiale &c. & Trid. Sess. 24. c. 13. de R. & tamen hoc non obstante ad ministrandam Eucharistiam, aut Extremam Unctionem sufficit licentia præsumpta, seu ratihabitione de futuro, quando nimirum attentis circumstantiis personæ, temporis, & loci probabiliter creditur, ratum habiturum Parochum, ut docent Palud. 4. d. 23. q. 2. n. 14. S. Ant. 3. p. t. 14. c. 15. §. 5. Cajet. Sylvest. Armil. Navar. Henric. aliique: ergo similiter sufficiet in matrimonio. 3. Ex C. Aqua 9. de conf. Eccl. ubi Pontifex asserens, reconciliationem Ecclesiæ non potuisse ex commissione Episcopi fieri per Sacerdotem simplicem, subdit sequentia: *Quod autem per reconciliationem factum est, misericorditer toleramus.* Ubi Gloss. V. to-

leramus, ait, licet prima non valuerit, at incipit valere ex nunc. ergo pariter quamvis matrimonium, absque licentia de præsentis Parochi, esset nullum, saltem quando accedet ejus ratihabitione, incipiet valere, quod

Conf. quia juxta reg. Ratihabitionem de reg. jur. in 6, ratihabitione mandato æquiparatur, & retrahitur ad tempus celebrati contractus: sed si in principio intervenisset mandatum Parochi, esset validum matrimonium: ergo erit validum ex tunc, quando postea Parochus ratificat licentiam.

Nihilominus dicendum est, non<sup>454</sup> sufficere licentiam de futuro, ut ex communi docent Sanch. l. 3. D. 35. n. 17. & 20. Palud. 4. d. 14. q. 3. Cajet. V. absolutio c. 1. Suarez. 3. p. q. 82. a. 3. D. 72. S. 2. Palao tr. 18. D. 2. p. 13. Coninck D. 27. de Sac. dub. 3. n. 31. Hurtad. Gobat. Wiestn. Schmalzgr. & alii. Ratio est. 1. Quia juxta Tridentinum alienus assistens matrimonio, debet habere licentiam assistendi ab Ordinario, vel à Parocho; is autem, qui credit, Parochum licentiam sibi concessurum, si peteret, re vera licentiam non habet, sed esset habiturus: ergo &c. & ratio ulterior est, quia valor Sacramenti non potest esse in pendentis, seu suspendi, sed, dum fit, Statim debet esse vali-

validum, vel irritum: ergo si dum matrimonium celebratur, habetur tantum ratihabitio de futuro, & non licentia de præfenti, non erit validum. Quod

Conf. Quia quoties ad valorem actus requiritur licentia, debet illa actum præcedere, in eoque intervenire. *Auth. Licentia. C. de Episc. & Cleric. & l. siquis mihi 25. §. iustum 4. ff. de acquir. vel omit. hered.* ergo etiam in contractu matrimoniali. Unde

Ad argumenta in contrarium proposita R. Ad 1. eorum DD. doctrinam non esse admittendam; ut ait citt. Sanch. Cum enim ad absolutionem Sacramentalem, ut valeat, requiratur iurisdicção in pœnitentem, & hanc non habeat Sacerdos extraneus, requiritur consensus proprii Sacerdotis, seu ratihabitio de præfenti.

Ad 2. R. N. parit. disparitas est; quia licentia ad ministrandam Eucharistiam alieno Parochiano requiritur duntaxat ad eam licentiam ministrandam, non autem ad valorem, unde satis est probabilis spes, & præsumptio consensus ipsius Pastoris; secus quando licentia, & iurisdicção necessaria est ad substantiam, & valorem rei, ut in pœnitentia, & matrimonio, ubi licentia actum præce-

dere debet, ut supra probatum est.

Ad 3. R. disparem esse rationem; in Sacramentalibus enim, cum solennitas sit de jure Ecclesiastico, potest illam Pontifex mutare, & sic supplere defectum omissum, ut ex nunc incipiat valere; secus in matrimonio, ubi si semel non valuit, non potest Ecclesia facere, ut ex nunc valeat, nisi contrahentes renouent consensus; sicque explicant citt. DD. *cap. Aqua citt.*

Ad Conf. R. ratihibitionem retrahi, & mandato æquiparari, quando valor actus pendet ex solo mandato, & voluntate Domini; hoc autem non fit in matrimonio, cuius valor pendet à contrahentium consensu legitimo, qui cum ab initio non adfuerit, necessarium est, ut repetatur.

R. 2. Cum citt. supra DD. aliisque infra citandis, ut alienus Sacerdos possit assistere matrimonio, sufficit licentia tacita de præfenti. Ratio est, 1. quia in favorabilibus, & quæ modici sunt præjudicii, scientia, & patientia operantur consensus, *arg. C. un. de despons. impub. in 6. l. si ut proponis 5. C. de nupt. & tradunt Bart. l. quæ dotis n. 24. ff. sol. matr. Abb. C. nonne, 3. 4. de præsumpt. Masc. de prob. Concl. 1158. n. 37. & apud hunc*

hunc alii complures: atqui matrimonium est favorabile, & assistentia illi præstita ab alio Sacerdote modicum, aut nullum præjudicium affert Parocho: ergo operantur consensum, seu legitimam licentiam. 2. Quia ubi licentia requiritur in actu, sufficit tacita, & præsumpta ex ratihabitione de præsentibus, arg. C. fin. de offic. Vicar. in 6. & multis probat Jo. Lupus rubr. de donat. §. 68. n. 27. cum aliis.

3. Quia eodem tenore C. omnis utriusque sexus citat. requiritur licentia proprii Sacerdotis, ut alienus Sacerdos possit Confessiones audire, & tamen sufficit licentia tacita, quæ habetur ex ratihabitione de præsentibus, ut docent Cajetan. Sum. V. absolutio, Sylvest. Confessio. q. 6. & q. 15. Rosella Confessio Sacramentalis 3. n. 31. Sotus 4. d. 18. q. 4. a. 3. Navar. Sum. c. 9. Sanch. l. c. Ledesm. Henriq. Ang. alique complures: ergo etiam sufficit in matrimonio: Unde La-Croix l. 6. p. 3. n. 735, qui obtinuit, inquit, licentiam, ut inire possit coram Parocho S. Petri, si ineat coram Parocho S. Martini, assistentia tum est valida, si designatio Parochi S. Petri est facta in gratiam petentis; nam est tacita, & implicita licentia, ut etiam alium adeat: si autem hæc licentia esset facta ex speciali causa movente ad designandum Parochum S. Petri, ita ut non dimisisset ad

R. P. Leonardelli Soc. Jesu.

alium, assistentia erit invalida. Gob. n. 325, & conforme est dictis l. 6. p. 2. n. 2241. Hæcille. Plura hæc de re videri possunt in Cas. 51. part. 1. Decisionum practicarum &c.

Ad 2. Q. Videtur non valere 456 matrimonium, si, quando datur licentia assistendi, præmissis denuntiationibus, aut præscitu proprii Parochi, omittantur denuntiationes, aut Parochi præscitus; quia quando conceditur licentia sub certa forma, quæ non observatur, invalida est data licentia, hoc ipso, quòd hæc non operetur ultra mentem concedentis, Nihilominus,

Dicendum est cum Gloss. Clem. 1. de offic. deleg. V. repererit. Abb. n. 19. Navar. Sum. c. 27. n. 37. ubi ait, id esse receptissimum. Covar. C. Alma mater. 1. p. §. 9. n. 8. de sent. excomm. in 6. Innoc. C. fin. de præsumpt. & C. prudentiam, n. 9. vers. etsi contrarium &c. Felin. n. 29. Sanch. l. 3. D. 33. n. 3. Avers. q. 6. S. 4. §. ult. La Croix l. 6. p. 3. n. 732. aliisque, matrimonium eo in casu validum esse, si quidem vera nullum subsit impedimentum dirimens. Ratio est, quia quoties exprimitur in commissione forma juris communis, eo modo, quo de jure inest, non est mens, & intentio committentis inducere novam formam, & conditionem strictè talem, sed censetur tantum

R r r

apponi